

[Miljøministeren]

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Spørgsmålet drejer sig om en tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 18 til etablering af en afskærende spildevandsledning, som Nordjyllands amtsråd har meddelt Års kommune den 10. marts 1980.

Tilladelsen blev påklaget til miljøstyrelsen for så vidt angår et spørgsmål om spildevandsledningens nærmere forløb over en ejendom tilhørende Frode Frederiksen, Års. Den 1. september 1980 stadfæstede miljøstyrelsen amtsrådets afgørelse. Samtidig meddelte miljøstyrelsen klageren, at styrelsens afgørelse kunne påklages til miljøankenævnet »i overensstemmelse med retningslinjerne i miljøbeskyttelseslovens § 76«.

Miljøankenævnet har imidlertid i skrivelse af 30. september 1980 afvist at behandle klagen under henvisning til, at det pågældende spørgsmål ikke hører til de forhold, som efter miljøbeskyttelseslovens § 76 kan påklages til nævnet. Samtidig har nævnet henvist klageren til at gøre sine synspunkter vedrørende de økonomiske konsekvenser af ledningsplaceringen gældende under en eventuel efterfølgende ekspropriationssag til gennemførelse af projektet.

Miljøankenævnets afgørelse er i overensstemmelse med ankenævnets hidtidige praksis, hvorefter nævnet i en række sager har tilkendegivet, at det ved klager over afgørelser meddelt i medfør af lovens § 18 alene kan tage stilling til spørgsmålet om udledningens forsvarlighed i relation til recipienten (vandløb, søer eller havet), mens nævnet ikke anser sig for kompetent til at tage stilling til spørgsmål vedrørende f.eks. kloaksystemernes nærmere forløb og udførelse.

Miljøstyrelsen har hidtil givet klagevejledning til miljøankenævnet i afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 18, også i de sager, hvor der er tale om spørgsmål, som nævnet i almindelighed ikke anser sig for kompetent til at tage stilling til. Dette skyldes, at det efter almindelige forvaltningsretlige principper tilkommer klagemyndigheden selv at afgrænse sin kompetence, ligesom en klagemyndighed i almindelighed ikke vil være afskåret fra at gå ind i en behandling af andre spørgsmål end de påklagede, såfremt en klage giver konkret anledning hertil. Miljøstyrelsen har derfor ment generelt at burde give klagevejledning i disse situationer for ikke at

afskære en mulig behandling i miljøankenævnet.

Miljøstyrelsen har imidlertid samtidig gennem en henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 76 gjort opmærksom på, at miljøankenævnets kompetence er nærmere reguleret i denne bestemmelse, og at den nærmere afgrænsning heraf tilkommer miljøankenævnet. Styrelsen vil imidlertid overveje og med miljøankenævnet drøfte, om der i fremtidige sager yderligere vil kunne ske en præcisering i klagevejledningen, således at det undgås, at der hos eventuelle klageres skabes uberettiget forventning om miljøankenævnets behandling af de pågældende sager.

Jeg kan tilføje, at jeg på baggrund af miljøstyrelsens udtalelse ikke finder grundlag for at foretage mig noget i anledning af det stillede spørgsmål.

Spm. nr. 1436

Til *socialministeren* (25/8 81) af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren tage initiativ til at dispensere fra cirkulæret vedrørende bistandshjælp til de uddannelsessøgende, så i det mindste førstegangsmottagere af Statens Uddannelsesstøtte kan få bistandshjælp så længe EDB-konflikten forhindrer udbetaling af SU?«

Begrundelse

Som følge af den løbende konflikt på EDB-området kan de uddannelsessøgende ikke få udbetalt SU, hvorfor der anstændigvis bør dispenseres fra gældende regler vedrørende de uddannelsessøgendes manglende mulighed for at modtage bistandshjælp.

Det forekommer i øvrigt urimeligt, at de uddannelsessøgende som den eneste gruppe skal diskrimineres i forholdet til bistandshjælp.

Ministeren opfordres derfor til at sikre, at de uddannelsessøgende ikke af økonomiske årsager afskæres fra at fortsætte – endsige påbegynde – uddannelsen, hvilket i den aktuelle situation må medføre, at der kan udbetales bistandshjælp i det omfang, der ikke er praktisk mulighed for at udbetale SU.

Besvarelse (28/8 81):